

Dosarul nr.3ra-248/17

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău – I. Țurcan

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Panov, I. Muruianu, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecătoriSvetlana Filincova,
Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas,soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursurilor declarate de către
N. A. și avocatul Veaceslav Ropot în interesele lui N.A.,în pricina civilă la acțiunea lui N. A împotriva Biroului Migrație și Azil al
Ministerului Afacerilor Interne privind anularea deciziei și obligarea acordării unei
forme de azil,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 09 noiembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

N. A. la data de 20 mai 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 92/16/DB din 15 aprilie 2016 privind respingerea cererii de azil, obligarea Biroului Migrație și Azil de a-i acorda azil, încasarea din contul Biroului Migrație și Azil în beneficiul lui N.A. a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică în mărime de 10 000 lei (f.d. 5-9).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că de origine este musulman șiiit din Liban. A părăsit Libanul în anul 2012 din motiv că gruparea Hezbollah impunea musulmanii șiiți să participe la acțiunile militare din Siria.

Solicitarea de azil are scop de protecție împotriva acțiunilor grupării Hezbollah, care în caz că se întoarce în țara de origine va fi recrutat ilegal și forțat la acțiuni militare.

În susținerea cererii de acordare a azilului a făcut trimitere la rapoartele internaționale cu privire la situația politică din Liban, dar Biroul de Migrație și azil neîntemeiat a respins cererea.

Prin hotărârea Judecătoria Centru mun. Chișinău din data de 20 iulie 2016 s-a respins ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de N. A. (f.d.50, 54-60).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 09 august 2016 N. A. a depus apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri privind admiterea acțiunii (f.d. 53, 72-78).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 09 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de N.A., s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 20 iulie 2016 (f.d. 85, 86-88).

Instanța de apel a reținut faptul, că cetățeanul Libanului N.A. la data de 20 decembrie 2010 și 28 februarie 2011 a intrat pe teritoriul Republicii Moldova în calitate de turist la invitația SRL „Memola- Grup” pe o perioadă de 30 zile, iar la data de 22 aprilie 2011 la invitația cetățenei Republicii Moldova A.A. cu scopul reintegrării familiei, obținând permis de ședere valabil până la 23 august 2014.

Urmare expirării termenului de ședere, N.A. nu a revenit în țara de origine, dar la data de 30 octombrie 2015 a depus cerere de azil, invocând temerea că la întoarcerea în țară va fi recrutat ilegal și forțat de către gruparea Hezbollah și îndreptat la acțiuni militare în Siria.

Din analiza circumstanțelor de fapt instanța de apel a concluzionat, că N.A. nu a părăsit teritoriul Libanului din cauza persecuției pe motiv de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un grup social sau opinie politică de către autoritățile Libanului, nu este dat în căutare, nu a fost recrutat, torturat, supus la careva tratamente inumane, nu are nici o sentință de condamnare și nu se află în vizorul autorităților de stat din Liban.

Studiul mai multor organisme internaționale demonstrează că pericolul indicat de către solicitantul de azil de a fi recrutat și forțat să lupte în Siria nu persistă în țara de origine.

Potrivit art. 45 alin.1, lit. a),b) al Legii nr. 270-XVOI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova „actele considerate ca fiind o persecuție, în sensul art.17, trebuie: să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997; să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menționată la lit. a)”.

La caz nu au fost prezentate probe ce ar confirma că în privința lui N.A., cetățean al Libanului au fost stabilite temeuri justificative, care ar indica că viața străinului este pusă în pericol, va fi supus torturii, tratamentelor inumane sau degradante în țara de origine.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 11 ianuarie 2017 N.A. a depus cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi privind admiterea acțiunii (f.d. 91-96). În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanțele de judecată au aplicat în mod eronat normele de drept material și procedural.

La data de 28 februarie 2017 avocatul Veaceslav Ropot în interesele lui N.A. a depus cerere de recurs suplimentar, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare. În motivarea recursului a indicat că a fost încălcată procedura de examinare a cauzei și anume în ședință publică (f.d. 102-107).

La data de 21 martie 2017 avocatul Veaceslav Ropot în interesele lui N.A. a depus cerere de recurs suplimentar, prin care a formulat pretenții asupra proceselor – verbale atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, solicitat admiterea recursului,

casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu reamiterea cauzei la judecare (f.d. 114-1169).

În conformitate cu art. 434 alin. 1 al CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurenții au respectat termenul de contestate.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursurile declarate de către N.A. și de către avocatul Veaceslav Ropot în interesele lui N.A. sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursurile în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursurile

declarate de către N. A. și avocatul Veaceslav Ropot în interesele lui N. A. asemenea aspecte nu se regăsesc.

Argumentul recurentului expus în cererea de recurs suplimentară din 28 februarie 2017 privind publicitatea ședinței de judecată nu constituie temei de nulitate a actelor judecătorești, ori reclamantul nu a solicitat examinarea cauzei în ședință închisă, acceptând tacit ca cauza să fie judecată în ședință publică.

Obiecțiile asupra proceselor- verbale ale ședințelor de judecată în instanța de fond și în instanța de apel, expuse de recurent în recursul suplimentar din data de 21 martie 2017, nu pot fi luate în considerație de instanța de recurs, fiindcă potrivit art. 275, alin. 6 al CPC „participanții la proces și reprezentanții lor au dreptul să ia cunoștință de procesul-verbal al ședinței de judecată și, în decursul a 5 zile de la data semnării acestuia, să prezinte în scris observații asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet”.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către N.A. și avocatul Veaceslav Ropot în interesele lui N.A. inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către N.A. și avocatul Veaceslav Ropot în interesele lui N. A. împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 în pricina civilă la acțiunea lui N.A. împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne privind anularea deciziei și obligarea acordării unei forme de azil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas